

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ทักษะคิดของเกษตรกรในอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อการผลิตผักและผลไม้ปลอดสารพิษเพื่ออุตสาหกรรมการแปรรูป นี้ได้ทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรจำนวน 327 คน สามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็น ร้อยละ 60.90 และเพศหญิงคิดเป็น ร้อยละ 39.10 มีช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปีมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 39.10 รองลงมา มีช่วงอายุ 31-40 ปี คิดเป็น ร้อยละ 26.90 ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาคิดเป็น ร้อยละ 56.90 รองลงมาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นคิดเป็น ร้อยละ 16.50 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท คิดเป็น ร้อยละ 58.70 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท คิดเป็น ร้อยละ 23.90 ส่วนใหญ่มีพื้นที่การเพาะปลูก 1-5 ไร่ คิดเป็น ร้อยละ 53.20 รองลงมา มีพื้นที่ 6 – 10 ไร่ คิดเป็น ร้อยละ 27.50 และมีการใช้พื้นที่ในการทำการเกษตรในระบบ จีเอพี (GAP) มากที่สุดใช้พื้นที่ 1 – 5 ไร่ คิดเป็น ร้อยละ 48.90 รองลงมา ใช้พื้นที่น้อยกว่า 1 ไร่ คิดเป็น ร้อยละ 30.90 ส่วนใหญ่ใช้แรงงานในภาคการเกษตร 1 – 2 มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 38.50 รองลงมา ใช้แรงงานในภาคการเกษตร 5 – 6 คน คิดเป็น ร้อยละ 29.10 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้กู้เงินมาใช้ในการทำการเกษตรคิดเป็น ร้อยละ 73.40 โดยได้กู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 44.30 รองลงมา จากกองทุนหมู่บ้านคิดเป็น ร้อยละ 25.70 ในการทำการเกษตรผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้ใช้น้ำชลประทานในการทำการเกษตรคิดเป็น ร้อยละ 58.10 ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตพืชผักและผลไม้ปลอดสารพิษ ส่วนใหญ่ได้รับการถ่ายทอดจากภาครัฐคิดเป็น ร้อยละ 63.00 โดยใช้วิธีการฝึกอบรมมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 49.20 รองลงมา คือ การประชุมกลุ่มคิดเป็น ร้อยละ 42.20 โดยเกษตรกรมีทัศนคติที่ดีต่อการผลิตผักและ

ผลไม้ในระบบ จีเอพี (GAP) โดยมีแนวโน้มที่จะผลิตในพื้นที่เท่าเดิมมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 47.40 รองลงมามีแนวโน้มที่จะเพิ่มพื้นที่การผลิตคิดเป็น ร้อยละ 46.80

เมื่อพิจารณาพื้นที่ทำการเกษตรร่วมกับจำนวนแรงงานที่ใช้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีพื้นที่ทำการเกษตรน้อยกว่า 1 ไร่ จะใช้จำนวนแรงงาน 1 – 2 คนมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 63.89 ส่วนที่มีพื้นที่ 1 – 5 ไร่จะใช้จำนวนแรงงาน 1 – 2 คนมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 39.08 ผู้ที่ทำการเกษตรในพื้นที่ 6 – 10 ไร่จะใช้จำนวนแรงงาน 5 – 6 คนมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 37.78 และผู้ที่มีพื้นที่ทำการเกษตรมากกว่า 10 ไร่จะใช้จำนวนแรงงาน 5 – 6 คนมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 44.44 ในส่วนของการทำเกษตรในระบบ จีเอพี (GAP) พื้นที่ไม่เกิน 10 ไร่จะใช้แรงงานคนจำนวน 1 – 2 คนและพื้นที่มากกว่า 10 ไร่จะใช้แรงงาน 5 – 6 คนมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 50.00

ด้านแหล่งเงินทุนเกษตรกรมีการกู้ยืมเงินเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ จะเห็นว่าผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท จะมีการกู้ยืมเงินมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 62.50 รองลงมาระดับ 5,000 – 10,000 บาทคิดเป็น ร้อยละ 21.67 ส่วนผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 20,000 – 25,000 บาท ไม่ได้กู้เงินมาใช้ในภาคการเกษตร

เมื่อจำแนกอายุและระดับการศึกษา กลุ่มเกษตรกรที่มีช่วงอายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีระดับการศึกษา ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่ามากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 30.55 รองลงมามีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.คิดเป็น ร้อยละ 25.00 ช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีระดับการศึกษาประถมศึกษามากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 42.05 รองลงมามีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นคิดเป็น ร้อยละ 28.41 ส่วนผู้ที่มีช่วงอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีระดับการศึกษาประถมศึกษามากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 70.31 รองลงมามีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นคิดเป็น ร้อยละ 14.84 และผู้ที่มีช่วงอายุมากกว่า 50 ปี มีระดับการศึกษาประถมศึกษามากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 76.00 รองลงมาคือผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือคิดเป็น ร้อยละ 10.67

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของเกษตรกรที่มีต่อการปลูกพืชผักและผลไม้ปลอดสารพิษเพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมแปรรูป

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเกษตรดีที่เหมาะสม

เกษตรกรส่วนใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเกษตรดีที่เหมาะสมในระดับมาก คิดเป็น ร้อยละ 38.84 รองลงมามีความเข้าใจในระดับปานกลาง คิดเป็น ร้อยละ 37.94 โดยรวมเกษตรกรมีความเข้าใจในเรื่องของหลักการและเหตุผลในการทำการเกษตรระบบ จีเอพี (GAP) ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในการทำการเกษตรระบบ จีเอพี (GAP) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการห้ามใช้พืชตัดแปลงพันธุกรรม จีเอ็มโอ (GMO) มาใช้เพาะปลูกมากที่สุดคิดเป็น

ร้อยละ 61.50 รองลงมาเรื่องการเก็บเกี่ยวผลผลิตต้องให้พ้นจากระยะปลอดภัยจากสารเคมีตกค้าง ก่อนจัดจำหน่ายคิดเป็น ร้อยละ 60.20 ส่วนในเรื่องการจัดเก็บสารเคมีสถานที่ตัดแต่ง สถานที่บรรจุผลิตภัณฑ์ต้องแยกเป็นสัดส่วนคิดเป็น ร้อยละ 59.90 และเรื่องการป้องกันในการสวมชุดป้องกัน สารเคมีเวลาฉีดพ่นสารเคมีคิดเป็น ร้อยละ 52.90

ความคิดเห็นต่อเกษตรกรที่เหมาะสมในด้านต่างๆ

เกษตรกรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อระบบเกษตรกรที่เหมาะสมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ในประเด็นดังนี้

ผลผลิตที่ได้จากการผลิตในระบบ จีเอพี(GAP)มีคุณภาพดี เป็นที่ต้องการของตลาดมีค่าเฉลี่ย 3.79 การผลิตผักและผลไม้ปลอดสารพิษในระบบ GAP มีประโยชน์ต่อส่วนรวมทั้งทางตรงและทางอ้อม มีค่าเฉลี่ย 3.74 ระบบ จีเอพี (GAP) มีกระบวนการผลิตซึ่งทำ ให้ได้ผลผลิตที่ปลอดภัยต่อ ผู้บริโภค มีค่าเฉลี่ย 3.73 การผลิตผักและผลไม้ปลอดสารพิษ ในระบบ GAP ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อ สิ่งมีชีวิตและสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 3.72 การผลิตผักและผลไม้ปลอดสารพิษในระบบ GAP ช่วยให้มีความเป็นอยู่ของครัวที่ดีขึ้นทั้งทางด้านการเงินและด้านสุขภาพ มีค่าเฉลี่ย 3.70 ระบบการผลิต GAP ทำให้สามารถตรวจสอบข้อมูลย้อนกลับได้ มีค่าเฉลี่ย 3.69 หลักการทำผักและผลไม้ปลอดสารพิษในระบบ GAP เป็นระบบที่ทำให้สะดวกและง่ายต่อการปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.63 การบันทึกกระบวนการผลิต จีเอพี (GAP) ช่วยให้ใช้ทรัพยากร ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ สูงสุด(ปุ๋ย,สารเคมีต่างๆ ,วัสดุอื่นๆ) มีค่าเฉลี่ย 3.60 ผลตอบแทนที่ได้จากการผลิตตามระบบ จีเอพี (GAP) มีความคุ้มค่ากับการลงทุน มีค่าเฉลี่ย 3.55

พฤติกรรมของเกษตรกรที่มีต่อการผลิตผักและผลไม้ในระบบเกษตรกรที่เหมาะสมในด้านต่างๆ

เกษตรกรปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในระบบจีเอพีโดยรวมในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.47 โดยพฤติกรรมที่เกษตรกรปฏิบัติตามในระดับมาก เรียงตามลำดับ 3 อันดับแรกได้แก่ หลังการฉีดพ่นสารเคมี ต้องมีระยะเวลาปลอดภัยจากสารเคมีตกค้าง จนถึงระยะก่อนการเก็บเกี่ยวผลผลิตหรืองดใช้โดยมีค่าเฉลี่ย 3.69 เกษตรกรได้ทำการตรวจวัด ปริมาตรสารเคมีที่ใช้ตามฉลากหรือข้อบ่งใช้ของสารเคมีนั้นๆ สารเคมีตามระยะเวลาที่กำหนดมีค่าเฉลี่ย 3.69 เกษตรกรหรือแรงงานได้สวมชุดป้องกันสารเคมีเวลาฉีดพ่นสารเคมีทุกครั้งอย่างมิดชิดและปลอดภัย (รองเท้านบูท,แว่นตา,หมวก,ที่ปิดจมูก,ชุดคลุม,ถุงมือ ฯลฯ) มีค่าเฉลี่ย 3.58 และประเด็นที่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในระบบจีเอพี (GAP)โดยเฉลี่ยปานกลาง เรียงตามลำดับ3อันดับแรกได้แก่ เกษตรกรได้มีการจดบันทึกเอกสารของการปฏิบัติงานจริงในปัจจุบัน และบันทึก ขั้นตอนของการทำงานที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง รวมทั้ง

จัดเก็บเอกสารบันทึก รวมถึงคัดเลือกพันธุ์พืชที่ตรงตามมาตรฐาน และไม่ใช่พันธุ์พืชที่มีการตัดแปลงพันธุกรรมใดๆ มีค่าเฉลี่ย 3.43 เกษตรกรต้องใช้สารเคมีที่มีการขึ้นทะเบียนอย่างเป็นทางการในประเทศหรือเป็นไปตามข้อกำหนดของลูกค้านี้ มีค่าเฉลี่ย 3.38

ข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการผลิตผักและผลไม้ปลอดสารพิษระบบ GAP เกษตรกรมีความเห็นว่า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.84 เรียงตามลำดับ คือขาดการสนับสนุนด้านความรู้ความเข้าใจและในทางการปฏิบัติจากภาครัฐและหน่วยงานต่างๆ มีค่าเฉลี่ย 3.65 การติดตามผลไม่ต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย 3.58 การขาดความร่วมมือระหว่างเกษตรกรกับภาครัฐ มีค่าเฉลี่ย 3.61 ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการผลิตผักและผลไม้ปลอดสารพิษระบบ GAP มีค่าเฉลี่ย 3.60 การจัดฝึกอบรมหรือให้คำแนะนำไม่เพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.55 มีศูนย์ส่งเสริมและสาธิตการผลิตผักและผลไม้ปลอดสารพิษในระบบ GAP ในชุมชนเพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้แก่เกษตรกรน้อยและห่างไกล มีค่าเฉลี่ย 3.44 ชุดที่ใช้ใส่ป้องกันเวลาพ่นสารเคมีไม่สะดวกต่อการทำงานเนื่องจากร้อนและอึดอัด มีค่าเฉลี่ย 3.42 เอกสารที่ใช้จัดบันทึกมีการสูญหายและเสียหาย มีค่าเฉลี่ย 3.19

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาทัศนคติของเกษตรกรในอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อการผลิตผักและผลไม้ปลอดสารพิษเพื่ออุตสาหกรรมการแปรรูป อภิปรายผลการศึกษาครั้งนี้

เกษตรกรได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตผักและผลไม้ปลอดสารพิษ ในระบบเกษตรดีที่เหมาะสม จีเอพี (GAP) โดยการฝึกอบรม, การประชุมกลุ่ม และโทรทัศน์ และเกษตรกรเห็นว่าการปลูกพืชผักผลไม้ปลอดสารพิษในระบบ GAP ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งมีชีวิตและสภาพแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับ พงศ์ธร จันทรลีโอน (2548) สรุปไว้ว่า แนวคิดการปลูกผักปลอดสารพิษของเกษตรกรมีผู้ถ่ายทอดในหลายขั้นตอน โดยเริ่มจากเจ้าหน้าที่จากหน่วยปราบศัตรูพืช กรมส่งเสริมการเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ เนื้อหาที่ถ่ายทอดคือวิธีการปลูกผักปลอดสารพิษโดยวิธีการกางมุ้งในล่อนป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชโดยหลีกเลี่ยงสารเคมี หลังจากนั้นเกษตรกรได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจนเป็นประสบการณ์ตรง เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ภายในกลุ่ม รวมถึงการอบรมและเครือข่ายการเรียนรู้ ทำให้ปรับเปลี่ยนแนวความคิดการผลิตเพื่อตอบสนองกระแสผู้บริโภคยุคใหม่ที่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม ทำให้ผลผลิตเป็นที่ยอมรับของตลาด นอกจากนี้เกษตรกรเห็นว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชุมชนหลังการปลูกผักปลอดสารพิษมีสภาพที่ดีขึ้น สัมผัสได้จากสภาพความอุดมสมบูรณ์ของดินและน้ำในชุมชน

ในส่วนของหน่วยงานที่ได้เข้ามาส่งเสริมในการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตผักและผลไม้ปลอดสารพิษ ส่วนใหญ่เกษตรกรได้รับการถ่ายทอดจากหน่วยงานในภาครัฐ ซึ่งสอดคล้องกับ ประภัสสร สุขจิระเดช (2545) สรุปไว้ว่า การศึกษาเพื่อการนำไปสู่การเพิ่มระดับความมีประสิทธิภาพทางด้านเทคนิคของเกษตรกรผู้ปลูกผักผลไม้ปลอดสารพิษ จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูน คือ ประการแรก รัฐควรส่งเสริมและสนับสนุนให้พนักงานส่งเสริมการเกษตรออกไปแนะนำวิธีการปลูกวิธีการใช้ปัจจัยการผลิตที่ถูกต้องและเหมาะสมตามชนิดและประเภทของพืชผักที่ผลิตผักให้กับเกษตรกรที่ผลิตผักปลอดสารพิษ

ในเรื่องของต้นทุนการผลิตเกษตรกรได้มีความคิดเห็นระดับปานกลางในเรื่องผลตอบแทนที่ได้จากการผลิตตามระบบเกษตรที่ดีที่เหมาะสม จีเอพี (GAP) มีความคุ้มค่ากับการลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับ ดลดา กันตะนันท์ (2543) สรุปไว้ว่า การปลูกผักปลอดสารพิษเพื่อการค้าโดยวิธีการปลูกแบบกางมุ้งทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ควรมีการสนับสนุนให้มีการลงทุนต่อไป เพราะให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า

จากการศึกษาทัศนคติของเกษตรกรอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อการผลิตผักและผลไม้ปลอดสารพิษเพื่ออุตสาหกรรมการแปรรูป ระดับความรู้ความเข้าใจ เกษตรกรในการผลิตผักและผลไม้ปลอดสารพิษในระบบ จีเอพี (GAP) ในเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจที่ดีเกี่ยวกับหลักการและเหตุผลการผลิตผักและผลไม้ปลอดสารพิษ การใช้เทคโนโลยีในการผลิต หลักการปฏิบัติ และประโยชน์ในการทำการผลิตผักและผลไม้ในระบบ จีเอพี (GAP) ส่วนด้านความคิดเห็นด้วยมากในการทำเกษตรระบบ จีเอพี (GAP) ส่วนในเรื่องแนวโน้มพฤติกรรมปานกลาง

5.3 ข้อค้นพบ

เกษตรกรในอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ มีทัศนคติเชิงบวกในการผลิตผักและผลไม้ปลอดสารพิษในระบบ จีเอพี (GAP) โดยมีแนวโน้มที่จะเพิ่มหรือคงพื้นที่การทำเกษตรในระบบ จีเอพี (GAP) โดยเห็นว่าผลประโยชน์ที่ได้คุ้มค่ากับการลงทุนและผลผลิตเป็นที่ต้องการของตลาด

เกษตรกรส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักการและเหตุผลในการผลิตผักและผลไม้ว่ามีประโยชน์ต่อตนเองอย่างไร แต่ยังขาดความรู้ในเชิงลึกถึงขั้นตอนการปฏิบัติและข้อบังคับในส่วนของการห้ามใช้พันธุ์พืชที่มาจาก การดัดแปลงพันธุกรรม รวมถึงข้อบังคับเกี่ยวกับชนิดของสารเคมีที่จะนำมาใช้ในการผลิต

เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันสารเคมีเวลาฉีดพ่นสารเคมี แต่ในทางปฏิบัติยังมีการไม่ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

เกษตรกรมีความต้องการที่จะได้รับการสนับสนุนเพิ่มทั้งหน่วยงานของรัฐและของเอกชน โดยให้มีการติดตามผลอย่างต่อเนื่องเกษตรกร ยังไม่ได้เข้าใจให้หรือขาดความรู้ในเรื่องข้อห้ามใช้พืชตัดแปลงพันธุกรรมมาทำการเพาะปลูกในระบบ GAP

5.4 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

จากการศึกษาทัศนคติของเกษตรกรในอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อการผลิตผักและผลไม้ปลอดสารพิษเพื่ออุตสาหกรรมการแปรรูป สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ปรับปรุงและพัฒนา ด้านการส่งเสริมและแนะนำให้เกษตรกร ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักการผลิตผักและผลไม้ปลอดสารพิษในระบบเกษตรดีที่เหมาะสม จีเอพี (GAP) มีรายละเอียดดังนี้

1. ภาครัฐและเอกชน ควรให้ความสำคัญในการจัดการอบรมและแนะแนวทางในการปฏิบัติ ให้เกษตรกรอย่างต่อเนื่องรวมทั้งติดตามผลหลังการปฏิบัติ สรุปผลและปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป
2. จัดทำศูนย์ศึกษาดูงาน ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตผักและผลไม้ปลอดสารพิษประจำตำบล เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ถูกต้องให้แก่เกษตรกร รวมถึงเป็นศูนย์ในการเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกร และผู้รับผลผลิตเพื่อเกิดความสะดวกแก่เกษตรกรและเพิ่มแรงจูงใจในการที่จะหันมาปฏิบัติตาม เกษตรแบบปลอดสารพิษ
3. ควรที่จะแนะนำเกษตรกรให้ตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีที่ใช้ในการเกษตร รวมถึงให้ เล็งเห็นความสำคัญในการสวมชุดป้องกันสารเคมีให้ถูกต้องและปฏิบัติตามหลักวิธีที่ถูกต้อง รวมถึง สนับสนุนอุปกรณ์ในการป้องกันสารพิษต่างๆ ให้แก่เกษตรกร
4. ให้เกษตรกรเล็งเห็นประโยชน์ที่แท้จริงและยั่งยืนในการทำเกษตรแบบปลอดสารพิษทั้งใน เรื่องประโยชน์ทางตรงและทางอ้อมที่ได้รับ